

Georg Radow

Oratio Dissertationi De Officio ICtorum Sacerdotali

[Rostochii]: Richelius, [1683]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn747242151>

Druck Freier Zugang

ORATIO

Dissertationi DE OFFICIO JCTORUM
SACERDOTALI,

â Præsîde præmissa,

die IX. Maji Anno 1683.

In

AUDITORIO MAJORI.

Laertius Lib. II.

Nuntianti, quendam ipsum maledictis incessere, *Socrates*: Bene, *inquit*, loquere non didicit. Alii dicenti, nonne tibi ille maledicit? Non, *inquit*, mihi enim ista non adsunt.

Et Seneca Epist. 81.

Minimum ex nequitiâ, levissimumque ad alios redundat: quod pessimum ex illâ est, & ut ita dicam, spississimum, domi remanet, & premit habentem, quemadmodum Attalus noster dicere solebat: Malitia ipsa maximam partem veneni sui bibit.

Prælo Richeliano.

PAX VOBISCUM

Qui mihi ex animo, scio, favetis, beneq; cupitis,

V I R I

*Plurimum Reverendi, Nobilissimi Consultissimi, Experientissimi, Prudentissimi,
Amplissimi, Clarissimi.*

Dn. Collegæ, Fautores & Amici honoratissimi,

PAX VOBISCUM

etiam

Qui me amatis,

Viri Juvenes, Studiosi Nobilissimi Præstantissimi, &

qui præterea, ad ornandum honorificâ vestrâ præsentia hunc
actum comparuistis, Titulis vestris ornatisimi,
atq; mihi eò quo par est affectu, colendi.

ac quidem Suavissimâ piissimâq; potiùs,
quam ullâ aliâ salutandi formula, compellandos vos esse
credidi, ex hac novâ splendidissimâq; Cathedrâ, quæ, præ-
missâ nuper generali, eâq; solennissima Inauguratione, ex
speciali omnium, quibus Inclytam hanc Academiam orna-
tam gaudemus, Quatuor Facultatum placito, atqve con-
ventione, post Venerandum Reverendæ Facult. Theologi-
cæ non modo, sed & totius Academiae Seniore, Incom-
parabilem illum, & non vobis saltem, sed orbi Christiano egregiè notum *Vare-
num*, meum, uti ante *ex. annos* Præceptorum, ita nunc per *ix. annos* Colle-
gam, Fautorem & Amicum integerrimum, atqve omni honoris & amoris cultu
perpetuo prosequendum, mihi tanquam Collegii Jctorum Seniori, secundo
loco, eo quidem sine contemnenda fuit, uti splendidissimè, abs Nobiliss. Amplissq;
hujus Urbis Senatu, Compatrono Academiae munifico laudatissimoq;, restau-
ratum hocce Auditorium, sincero etiam, atqve constantissimo S.S. Justitiæ cultui
dedicarem. Quemadmodum enim hac eadem formulâ, dulcissimus Servator
noster, longè sibi charissimos discipulos suos Hierosolymis congregatos, nec,
quid de resurrectione Optimi sui Magistri à mortuis, tutò firmiterq; sive cre-
dendum, sive etiam sperandum, satis certos, sed quam maximè suspensos, & quæ-
vis alia fere metuentes, ipso gloriosissimæ resurrectionis suæ, actiq; ex inimicis ge-
neris humani aliàs insuperabilibus, amplissimi Triumpho die, in medio eorum
consistens, ex improvise quidem, mirabiliter tamen exhilaravit, atqve refecit:
Ita etiam insignis vester, plurimisq; iisq; certissimis, publicis quoque documen-
tis testatus in me affectus, atqve benevolentia, me dubitare haud permittunt,
quin & vobis, suavissima hæc, atqve votiva ex hoc Publico loco facta ad vos ver-
ba, fuerint perquam grata, accepta, audituq; jucundissima. Abfui enim & Ego,
non per biduum aut triduum, sed integros sex menses; non ex privatâ quadam
meâ, sed Publicâ eâq; gravissimâ, neque vobis adeo ignotâ causâ: ablegatus sc.
abs Nobiliss. Ordinibus Provincialibus, Patronis meis reverenter colendis, ad
Sereniss. Potentiss. Invictissimumq; LEOPOLDUM Imperatorem Roman. cui DE-
us benignissimus victoriam & quævis desiderata gratiosissimè, precor, largiatur!
Sed reversus tamen per DEI gratiâ sum, sâlvus & incolumis, præter spem omnino
omnem & expectationem, si non vestram, Auditores Optimi, amicissimiq;, vel
majores

majoris Civitatis æque ac Provinciæ partis; Hostium tamen atque Inimicorum meorum, qui me, si non naturaliter, civiliter tamen ad minimum mortuum, & ob nescio quæ turpia, mihi vero, teste Conscientia, quanto muro atque propugnaculo! per DEI gratiam hæcenus incognita; ipsis autem, juxta Germanorum illud: *Es suchet niemand einen Schalck hinter dem Ofen / er sey den zuvor selbst dahinter gewesen*; sine omni dubio, perquam familiarissima facinora, nunquam rediturum; Quin potius, facti Conscientiâ ductum, religionem jam mutasse, & per hoc ad aliud quoddam, cæteroquin satis Illustre, & rebus in eodem statu manentibus, forte non contemnendum & recusandum officium adspirasse, horrendo turpissimoque mendacio, quod servile vitium est, nec ab ingenuo quodam homine expectandum, non in symposiis saltim suis, sed & alibi; arreptâ perperam & minùs opportunè quævis occasione, affirmare non erubuerunt. Imo nec reversus saltim, sed & ab omnibus bonis honorificè exceptus, quin & a Venerandis Re Vdi Concilii Patribus, publico Academici Magistratus muneri, officioque admotus, nec non ad expediendum hunc actum solennem, ab Amplissimo ordine meo destinatus, ipso facto turpissimos illos mendaces, calumniatores ac delatores meos, cum nequissimis suis, quos optimè novi, Appendicibus & emissariis, vobis omnino latabundis atque applaudentibus, in ruborem dedi, atque, DEO sit gratia! Triumphò hodie duxi: cum teste *Cicerone in Philipp. 14.* is demum sit verus ac justus Triumphus, cum benè de Republ. meritis, testimonium à Consensu Civitatis datur. Neque verò in hæc ipsâ, quam intendo, Novi hujus Auditorii Majoris dedicatione, ipsâ dulcissimâ, sanctissimâque pace sanctiùs quid, atque salutare magis, ab ineffabili immortalis DEI benignitate, optare vovereqve potui; cum certum atque indubitatum omnino sit, hanc illam ipsam esse omnium bonarum artium decoram matrem, quæ mortalium genus reparabili successione multiplicans, facultates protendit, moresque excolit, ut tantarum rerum ignarus agnoscat, qui eam, minimè quævisse sentitur, teste Theodorico Rege, apud *Cassiodorum*, lib. 1. variat. 1. *Quod agnovisse videtur Aristophanes, pacem perpetuam atque Solidam ita precatus:*

O Veneranda, O Regina DEÀ,
 Reverenda O Pax, quæ Domina
 Choros facis & nuptias,
 Accipe nostra hæc sacra libamina:
 Accipe preciosissima per Jovem
 Accipe, nec fac quod facere solent,
 dum mæchantur feminae adultera,
 Quæ reclusis paulum foribus,
 Vix se ostendunt dispicientes,
 Si quis ad ipsas studiosè venit,
 Regrediuntur.
 Qui si abcesserit, iterum intervident:
 Tu nihil in nos fac DEÀ ejusmodi;
 Quin potius repandas totam
 Prout addecer ingenuas.
 Solve bella, acresque tumultus
 Te bellivam (λυσιμάχη) ut vocet omnis.

Et

Et cum illa demum pax, quæ adnexam justitiam habet, divina quædam res sit; si autem altera sine alterâ sit, virtutis pulchritudinem labefactet; nam & prædonibus inter se, & lupis pax est, illis nimirum in hominum perniciem, his autem in ovium exitium; ut pacem, hanc minimè appellarim, quæ justitiâ minimè exornata est, juxta *Isid. Pelusiot. 3. Ep. 246.* quo cum convenit *Cicero* quoque, quando in *philippicâ 2. circa fin.* & nomen pacis, inquit, dulce est, & ipsa res salutaris; Sed inter pacem & servitutem plurimum interest: Pax enim est tranquillitas libertas; servitus, malorum omnium postremum, non modo bello, sed morte etiam repellenda. Proinde cum Regio Pfalte, ex intimis cordis mei penetralibus, insuper voveo, precorq;: uti justitia & pax ubiq; atque adeo in orbe Christiano, Sacro cum primis Imperio nostro Romano, in Provinciâ quoque hac, & Academia, & urbe nostrâ, se invicem perpetuò suavissimè osculentur! Cæterum quod ad dissertationis hujus solennis, & quasi inauguralis argumentum attinet, non equidem opus esse crediderim, ut id ipsum vobis vel pluribus commendem, vel quomodo præsentis solennitati conveniat demonstrarem, cum eo fine abs Nobiliss. Ampliss. Senatu Compatrono laudatissimo, Splendidissimè restauratum hoc auditorium esse sciamus, ut in Omnipotentis sanctissimiq; DEI gloriam, æquè ac in Ecclesiæ Reipublicæq; Christianæ insigne commodum & emolumentum, studiosa Juventus in bonis literis, pietate, & Juris studio, eâ quæ decet fide & industriâ erudiatur; notum verò pro dolor! sit, quod sicuti in genere, literarum studia, non ob virtutis amorem, sed ut in malitiâ callidiores, & in adulando cautiore s fiant, à quamplurimis coluntur; ita etiam Excellentissima Jurisprudentia, quæ modo ars æqui & boni, modo rerum divinarum & humanarum notitia, & justit atque injusti scientia, vera denique, non simulata Philosophia dicitur, in quæstu ut plurimum habeatur, eoq; sine pessimè, & contra intentionem Legislatoris sacratissimi, famosus ille novellæ primæ textus: *Leges neque in paupertate vivere, neque mori in anxietate permittunt, allegetur: In primâ igitur in Auditorio hocce Novo, utinam feliciter & ex voto! dissertatione Juridicâ habendâ, brevibus demonstrare in animum meum induxi, quis tandem sit verus Jurisprudentiæ usus, & in quonam potissimum consistat verum veri & non simulati Jcti officium?*

Uti autem hoc æquè, ac futuri labores omnes, in renovato hoc Auditorio abs me, aliisq; Excellentissimis Dnis Collegis, per DEI gratiam subeundi, feliciter succedant, **TE Omnipotens & Æterne DEUS,** Submissè veneramur precamurq;, ut nobis spiritu Tuo S. adesse semper velis, qui nobis det animam, ad docendum & discernendum inter bonum & malum, verum & simulatum, intelligentem, Beati ut prædicari possumus, Justitiam quod enarremus auri audienti.

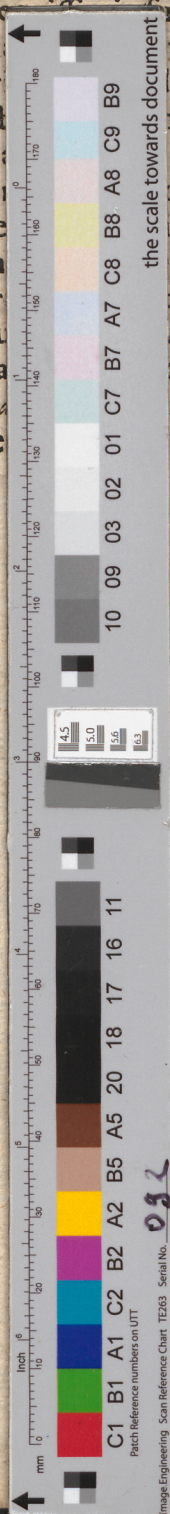
FIAT! O FIAT!

majoris Civitatis atque ac Provinciae partis; Hostium tamen atque Inimicorum meorum, qui me, si non naturaliter, civiliter tamen ad minimum mortuum, & ob nescio quæ turpia, mihi vero, teste Conscientia, quanto muro atque propugnaculo! per DEI gratiam hactenus incognita; ipsis autem, juxta Germanorum illud: *Es suchet niemand einen Schalck hinter dem Ofen / er sey den zu vor selbst dahinter gewesen*; sine omni dubio, perquam familiarissima facinora, nunquam redituro; Quin potius, facti Conscientiâ ductum, religionem jam mutasse, & per hoc ad aliud quoddam, ceteroquin satis Illustre, & rebus in eodem statu manentibus, forte non contemnendum & recusandum officium adspirasse, horrendo turpissimoque mendacio, quod servile vitium est, nec ab ingenio quodam homine expectandum, non in symposiis saltem suis, sed & alibi; arrepta perperam & minus opportunè quavis occasione, affirmare non erubuerunt. Imo nec reversus saltem, sed & ab omnibus bonis honorificè exceptus, quin & a Venerandis Re Vdi Concilii Patribus, publico Academici Magistratus muneri, officioque admotus, nec non ad expediendum hunc actum solennem, ab Amplissimo ordine meo destinatus, ipso facto turpissimos illos mendaces, calumniatores ac delatores meos, cum neque illis, quos optimè novi, Appendicibus & emissariis, vobis omnino lapidibus, & plaudentibus, in ruborem dedi, atque, DEO sit gratia! Triste cum teste *Cicerone in Philipp. 14.* is demum sit verus ac justus, cum benè de Republ. meritis, testimonium à Consensu Civitatis, verò in hac ipsâ, quam intendo, Novi hujus Auditorii Majoris, dulcissimâ, sanctissimâque pace sanctius quid, atque salutare immortalis DEI benignitate, optare vovereqve potui; cum habitatum omnino sit, hanc illam ipsam esse omnium bonarum matrem, quæ mortalium genus reparabili successione multiplicat, protendit, moresque excolit, ut tantarum rerum ignarus a minimè quæsisse sentitur, teste Theodorico Rege, apud *Cæsar. lib. 1.* Quod agnovisse videtur *Aristophanes*, pacem perpetuam ita precatus:

*O Veneranda, O Regina DEÆ,
Reverenda O Pax, quæ Domina
Choros facis & nuptias,
Accipe nostra hac sacra libamina:
Accipe pretiosissima per Jovem
Accipe, nec fac quod facere solent,
dum mœchantur femina adultera,
Quæ reclusis paulum foribus,
Vix se ostendunt dispicientes,
Si quis ad ipsas studiosè venis,
Regrediuntur.
Qui si abscesserit, iterum intervident:
Tu nihil in nos fac DEÆ ejusmodi,
Quin potius te pandas totam
Prout addecer ingenuas.
Solve bella, acresque tumultus
Te bellivam (λυσιμάχη) ut vocet omnis.*

Et

the scale towards document

Image Engineering Scan Reference Chart TE203 Serial No. 032